<u>ትዕይንት አንድ</u>

/ም*ጋ*ረጃው ሲ*ገ*ለጥ ምድረኩ የከበርቴ ቤት ይዘት ይዟል። በምድረኩ ምሀል ባለው ዙፋን ኢዮአቄምና ሶስና ተቀምጠው ከፊታቸው ካለው ፍራፍሬ ይመንባሉ። ካጠንባቸው ዘቡ ቆሟል። ሌሎች ተ*ጋ*ባዦችም ከጎንና ከጎን ተቀምጠው ይበሉ ይጠጡማል። ሁለት መምህራን መስተቀን ካለው መቀመጫ ላይ ሆነው ይጨዋወታሉ። ከጀርባ ክራር *እ*የንባ *እነሱ በማይሰማ ንማግር ሲጫወ*ቲ ይቆያሉ።/

ኢዮአቄም፡- የአትክልቱ ስፍራ የሚያፈራቸው ፍሬዎች ከግዜ ግዜ ጣዕጣቸው እየጨጣረ ጣጣ ልበል?

ሶስና፡- እንዴታ! ምን የፍራፍሬዎቹ ጣዕም ብቻ፤ እኔማ በውስጡ ስመላለስና ስንሸራሸር የሚሰማኝ ደስታ ቃላት የሚ*ገ*ልጹት አይደለም፡፡

ኢዮአቄም፡- አንተስ ምን ትላህ ወዳጄ?

ዘብ፡- ጌታው፤ የርሻዎ ውበት እመቤቴ እንደተናንሩት ነው። የፍራፍሬዎቹም ጣዕም የእፅዋቱም መዐዛ እንደቃልዎ ጣፋጭ ነው። ከፍራፍሬውና ካትክልቱ እንዲደርሳቸው የፈቀዱላቸው ችግረኞችም ዘውትር ደስታቸውን ከቸርነትዎ፣ ከእመቤቴም ለ*ጋ*ስነት *ጋር እንዳ*መሰንኑ፤ እንደተደነቁም ነው።

ሶስና፡- ለ*ጋ*ስነትን ያስተማረን አምላካችን እግዚአብሔር ነው። (-) /ከተቀምጠችበት ተነስታ በእርጋታ ወደግራዋ ትሄዳለች/ ሁላችን ብንሆን ሐብት ኖረን አልኖረን፤ ከራሳችን አሻግረን ሌሎችን ማሰብ አለብን። ማንም እጥፍ ያለው ገሚሱን ለቸገረው አድርጎ ደስታውን ማካፈል ይገባዋል። አለዚያ ግን ደስታው ከደስታ ሐብቱም ከሐብት ያይደለ ነው። /ዘብ በማክበር ጎንበስ ይላል። እንግዶቹም በዝምታ ያዳምጣሉ። ሁለቱ መምህራን እያደዋት ይጠቋቆማሉ።/

ሞ/ር 1፡- በውነቱ እኛም እንደርሶ አይነት ደግ ጌታ እንደሞቤታችን አይነት ቆንጆጆጆጆጆ /*ሁለተኛው ሞ/ር ቆንጠጥ ያደር7ዋል/* ጠባይ ያላት እምቤት በማግኘታችን ደስተኞች ነን።

ኢዮአቄም፡- አንቺ የበለጠ አስተማሪ እኛም የላቀ ተማሪ እንድንሆን ምኞቴ ነው።

ሶስና፡- ይሄ ለኔ አይ*ገ*ባኝም።

ኢዮአቄም፡- ትትናሽን ... /ᢜ፭ ን ዛል/ ከስሜ በላይ አውቀዋለሁ። /ᢜ፭ ን ይዞ ወደመቀመጫዋ ደርሳታል። ᢜሱም ይቀመጣል።/(-) እንዴት ነው መምህራን የስራችሁ ነገር?

ሶስና፡- አዎን እኔም ሙቀት እየተሰማኝ ስለሆነ የተወሰነ ግዜ በአትክልቱ የመናፈሻ ቦታ መበዘዋወር ንፋስ ሙቀበል ፈል*ጋ*ለሁ።

እናት ሶስና ከአቤል ወልደሚካኤል እልፍነሽ

ሞ/ር1፡- ዛሬ የኛ ቀን ነው። ቆንጆዋን <u>እ</u>ሞቤታችንን ተከታትለን ሔደን ለረጅም ማዜያት ስንጣላ፣ ስንጨቃጨቅና ስንማከርበት የኖርነውን *ጉ*ዳይ <u>እውን እናደር</u> *እ*ን። ሶስናን እናውቃታለን።

ሞ/ር1፡-እሺ ካላለች በንልበት አልያም በማስፈራራት ሐሳባችንን ሳናደርስ አንሞለስም። /*አንደኛዋ የሶስና ደንገጡር* ጥላ*ይዛ ትሞጣለች ልላኛዋ ልብሷን ታስተካክላለች።*/

ሞ/ር2፡- ለነ7ሩ ሞምህራን በሞሆናችን በንደዚህ አይነት ማንም ሊጠረጥረን አይችልም፡፡ ለሌሎች ብታወራን<u>ኳ</u> እኛ ነን የምንታሞነው፡፡ */ሳያስቡት ይስቃሉ/*

ሞ/ር2፡- እእእእ ኣረ ምንም ያአአአአአው የአትክልት ስፍራ ውስጥ ስትሔቒ

ሞ/ር2፡- ከጣፋጩ ፍሬ ጣብላትሽ ለጤናሽ ጣልካም እንደሆነ ልንነግርሽ እንወዳለን፡፡

ሶስና፡- አመሰማናለሁ፡፡ ዛሬ መንደሩን አትዞሩም?

ሞ/ር2፡- ልንዞር ነው እመቤቴ::

ሶስና፡- ምግብ በልታችሁ እንድትሔዱ ሰራተኞቹን አዝላችኋለሁ። /*ጥላዋን ይዘውላት ከደንንጡሮቿጋር ትወጣለች። እንደወጣች ሞ/ራኖቹ ይሳሳቃሉ።/* **/ሞ ጋረጃ ይዘ***ጋ***ል፡፡/**

ትዕይንት ሁለት

/ውጪ/

ሶስና፡- የፀሓይዋ ሙቀት እጅንን የበዛ ነው። ሰውነቴንም ሳያልበኝ አልቀረምና ሰውነቴን ልታጠብ ወዳለሁ። ስለሆነም እኔ የተወሰነ እስክለቃለቅ ድረስ የወይን ዘይት ይዛችሁ ተመለሱ። በአሱም ታጥቡኝ ዘንድ ወዳለሁ። /ደንንሎሮቿ እጅ ነስተው ይወጣሉ። እሷም በከፊል ወደተከፈተው ጨለማ መድረክ ትንባለች። ወድያው መ/ራኖቹ አየተሸሎከለኩ ይመጣሉ።/

ሞ/ር 1፡- አሁን እንዴት እናድርማ?

ሞ/ር 2፡- እንደተነ*ጋገ*ርነው በቅድሚያ ጥያቄያችንን እንድትቀበል እና ማባባ ታለን። አይ ካለች ...

ሞ/ር ፡- ድምጻችንን አሰምተን እናካስሳታለን። /ወደ*ሞጋረጃው የተወሰነ ገለጥ አድርገው ሊገቡ ሲሉ ሶስና በድንጋጤ* ከላይ የለበሰችውን የክብር ልብስ ብቻ እንዳወለቀች ከሞጋረጃው ትወጣለች።/

ም/ር 1፡- ውቢቱ ሶስና እኛ ሁለታችንም በአስደናቂው ውበትሽ ተሸንፈናል። የኛ እናደር**ግ**ሽን ዘንድ *ጓጉ*ተና።

ሶስና፡- እንዴት ይሄ ይሆናል? እኔ የጌታችሁ የኢዮአቄም ባለቤት ነኝ፡፡

እናት ሶስና ከአቤል ወልደሚካኤል እልፍነሽ

ሞ/ር 2፡- ውዷ ሶስና እኛ ከጌታችን ነጥቀን የግላችን ልንደርግሽ አንሻም፡፡ ስለማይቻለን፡፡ */ሳቅ/* ግና አንቺ ለብዙዎች የሚተርፍ ልዩ *ነገር* አለሽና ከእኛም *ጋ*ር ደስታን እንካፈል፡፡ አይመስልሽም?

ሶስና፡- በእውነቱ በኃጢያት ደስታ የሚ*ገ*ኘው እንዴት ነው?

ሞ/ር 1፡- እሱን ልናሳይሽ ዝግጁ ነን እሞቤቴ።

ሞ/ር 2፡- ትምሕርትሽ ይቆየን፡፡ አሁን ጥያቄያችንን መልሺልን፡፡ ይሆናል አይሆንም?

ሞ/ር 1፡- አይሆንም ብትይን ከጎረምሳ *ጋ*ር አ1ኘናት ብለን በጌታችንና በሰው ሁሉ ፊት እናዋርድሻለን። የኃጢያተኞች ቅጣትም ካንቺ ይደርሳል።

ሞ/ር 2፡- ታድያ ይሆናል ወይንስ አይሆንም?

ሞ/ር 1፡- እንግዲያውስ ኡኡኡኡኡ /ከሁለተኛው *ጋር በአንድበት*/ ኡኡኡኡኡኡኡኡሉ........ /ሰዎች ይሰበሰባሉ። ከጀርባ ክራር ንብቶ ሞ/ራኖቹ ለተሰበሰበው ሰው ያካስሷታል። ሰዎቹም በንሞድ ያስሯትና በሞሬት *እ*የሳተቱ ይዘዋት ይወጣሉ።/

ትዕይንት 3

ኢዮአቄም፡- ምን ሆነሐል ወዳጄ? በምን አይነት ፍርድ ውዬ ደክሜ እንደተኛሁ ታውቃለህ። ስለምነው ታድያ አቻኩለሕ የቀሰቀሰቀስከኝ?

ዘብ፡- ጌታው አንድ ፍርድ የሚያስፈልንው ...

ኢዮአቄም፡- ታድያ ፍርድስ ቢሆን ነገ አይደርስም ነበር? ምነው በፀሐይ?

ኢዮአቄም፡- ስለምን ይሄ ትንሽ ነገር ያጓጓቸዋል ህግ ህግ፤ ስርዐትም ስርዐት ነው፡፡ ማንም ስርአትን ያጓደለ ሰው ቢኖር እንደሰውነቱ በሰው ህግ ይዳኛል፡፡

ኢዮአቄም፡- እኔ ሰው አይደለውምን? ለመሆ*ኑ* ምንድነው የተ*ገ*ኝብኝ ሐጢያት?

ዘብ፡- ኃጢያቱ በርሶ አይደለም ጌታው፡፡ እመቤቴ ...

ኢዮአቄም፡- ሶስና በእግዚአብሔር የታሞነች በሁሉ ዘንድ የተከበረች ሴት ናት፡፡ ይህን የምል ሚሽቴ ስለሆነች ሳይደል ስራዋ ስለሆነ ነው፡፡ *ግን ምን* ይሆን በደሏ?

ዘብ፡- ሕዝባችንን ከኃጢያት ይጠብቁ ዘንድ የተሞጡት ም/ራን ሶስናን በአትክልቱ ቦታ ከጎረምሶች *ጋ*ር *እንዳገ*ኟት ብለው ከሰዋል፡፡

ኢዮአቄም፡- በኔ ፍርድ ማንም ቢሆን እኩል ነው። ማንም ስጋዬ ነው ብዬ ሕፃና ስርዐትን አልጥስም። /ቤቱ ውስጥ ይንጎራደዳል።/(-) ሶስና የእውነት ይህንን በደል በኔም በህዝቡም ላይ ከፈጸጦች እንደሌሎች ሁሉ የኃጢያት ክፍያዋን ትቀበላለች። አሁኑት ለፍርድ ትቅረብልኝ። አሁኑት! /ኢዮአቄም እየተንጎራደደ ይቆያል። ቆይቶ የተወሰኑ ሰዎች ወደውስጥ በመፃባት እጅ እየነሱ በማራና በቀኝ ይቀመጣሉ። እነሱን ተከትሎም ሶስናን አስረው ያስንቧታል። ከሳሾቿም ተከትለዋት ይንባሉ። ሶስናን ይዘዋት የንቡት ዘቦች ከፊትይወረው ሯታል።/

ኢዮአቄም፡- (-) እነሆ በክብር እሸሙግላቸሁ ዘንድ ከሙረጣችሁኝ፤ እዳኛችሁም ከጀሙር ብዙ ዘሙናት ቆይቻለሁ። /ተነስቶ መንጎራደድ ይጀምራል።/ (-) ምላልባትም እስከዛሬ ግና እንዲህ አይነት ፈታኝ ነገር ገጥሞኝ እንዳልነበር አስባችሁ ‹ይሄን ፍርድ እንዴት ይፈርድ ይሆን› ብላችሁ ታስቡ ይሆናል። እንደሚከብደኝም ታስቡ ይሆናል። ግና ፈጽሞ እንደሚይከብደኛኝ ልነግራችሁ እወዳለሁኝ። (-) በእነዚያ በፍርድ ዘሙኖቼ በብዙዎች ስፈርድና ለብዙዎች ስፈርድ ያኔ ሶስና ከኔጋር ነበረች። ከጎኔ። (-) ፍርዴ እንዳይጓደልና በቀና እንድፈርድም ስትደግፈኝ ነበር። /ወደመቀሙጨው ሄዶ ቀሙጣል። ሳይቆ ይነሳል።/ (-) ሶስና እኔ እስከማቃት ድረስ እጅግ አምላኳን የምትፈራን ለሌሎችም ስለ አምላካቸው እንዲያውቁ የምታስተምር፣ እሩህሩህ፣ የዋህ፣ ፍቅር እምነት ትዕግስት የገባትና የተረዳችው ነበረች። (-) ግና ሁሉ እንደነበር አልጸናም። ብዙዎች፤ አምላካቸው እግዚአብሔር ከደገፈና ሁሉ ነገርን ካደረገላቸው በኋላ ጠላቶቻቸውን ከጣለላቸው በኋላ ክደውታል። እነሱ አያደርጉትም ተብሎ የሚታሙነውን ኃጢያትም ሰርተዋል። እግዚአብሔር አምላክም እንደ ጥፋታቸው ቀጥቷቸዋል። (-) የኔዋ ሶስናም እንዲሁ ነበረች ግና ዛሬ ላይ ከሷ በማይጠበቅ ኃጢአት ተከሳ በሰው ፊት ቆማለች። (-) የኔ ናትና ስለሷ አዝናለሁ። ስለሷ እንደምታነቡት እንደናንተም ቤተሰቦቿ አነባለሁ። ግና ሐዘኔ ፍርዴን አይለውጠውም። ላንዲት ለማትዛሙደኝ ሴት የምፈርደውን ፍርድ ለርሷም እፈርዳለሁ። እፈርድባታለሁ ወይም እፈርድላታለሁ። /ወደ መቀሙጨው ተመልሶ ይቀመጣል።/ (-) ውድ ሙምራን ስለሆነው ነገር እንድታስረዱኝ እፈልጋለሁ።

ሞ/ር 1፡- ኔቶች እንደወትሯችን ስለ ሕዝባችን ደህንነት በሙንደር ስንዘዋወር፤ እሙቤታችን ወደ አትክልቱ ቦታ ከሁለቱ ጠባቂዎቿ *ጋ*ር ስት*ገ*ባ አየናት ...

ሞ/ር 2፡- ወድያው ጠባቂዎቿን ስትመልሳቸው *ግራ ገ*ብቶን ቀረብ ብንል ድንገት አንድ *ጎ*ረምሳ ወደተዘ*ጋ*ው አትክልት ቦታ ሲ*ገ*ባ አየን ...

ሞ/ር 1፡- ያየነውን ነገር ማምን ቢያስቸማረን ደበቅ ብለን ጠ*ጋ* አልን። ባልጠበቅነው ሁኔታም እመቤታችን ሶስና እርቃነ ሰውነቷን ከጎረምሳ *ጋ*ር አየናት ...

ሞ/ር 2፡- እንዲህ አይነቱን ነገር ማ*ጋ*ለጥ ስራችን ነውና ምንም እንኪን ያ*ጋ*ጠሞን ነገር እኛም ሆንን ሕዝባችን ለማሞን ቢከብደንም የሆነው*ን* ነገር አ*ጋ*ልጠን ተገቢውን ብይን እንዲሰጡ ብለን ለርሶ አቅርበናታል፡፡

እናት ሶስና ከአቤል ወልደሚካኤል እልፍነሽ

ህዝብ ሀ፡- ሶስና ወንናችንን አልቀን እናውቃታለን እንዚአይነት ኃጢኣት አታደርግም.......አታደርግም......

ኢዮአቄም ፡- ፀጥታ! እስከ ዛሬ ድረስ እንዲ ያልጠበቅነው ነገር ተፈጥሮ አያውቅምና ውሳኔን ለማሳለፍ የሞምህራኑ ቃል ብቻ በቂ ነበር። ክርክርም ሳይኖር ሀሳባቸውንም የሚቃረን ሳይነሳ ስንፈርድ ነበር። (-) ዛሬ ላይ በሶስና ጉዳይ ይሔ ሞከፋፈል ሞፈጠሩ አያስደንቀኝም። ነገር ግን ሶስና ድርጊቱን እንዳፈጸሞች እምትከራከር ከሆነ እንስማት። (-) ሶስና አንቺን ነው የምንጠብቅ።

ሶስና ፡- የሰውን ውስጥ የሚያውቅ አምላካችን እግዚአብሔር በፊቱ ሐጢያትን አለማድረ*ጌ*ን ያውቃል።

ሞ/ር 2፡- አቤት ክህደት። አቤት! አቤት! ታድያ ኃጢያት አለማድረግሽን አስረጂና ... ያየንሽኮ ባይናችን ነው በንዛ አይናችን ... /ሶስና *እጆቿን ወደላይ ዘርግታ ታለቅሳለች*/

ሕዝብ ለ ፡- ኃጢያትና በደል ከሌለባት ስለምን አትና*ገ*ርም? ይህቺ ሴት ስታስლስል የኖረች ሀሐዲ ነች!

ኢዮአቄም ፡- ሶስና በአትክልቱ ቦታ እንደተባለው ከጎረምሳ *ጋ*ር ተ*ገ*ኝተሸል ወይንስ

ሶስና ፡- የሰውን ውስጥ የሚያውቅ አምላካችን እግዚአብሔር በፊቱ ሐጢያትን አለማድረ*ጌ*ን ያውቃል።

ሶስና ፡- ሰው የሚያመጣውን ችግር እግዚአብሔር አምላካችን ይመልሰዋልና አልፈራም። ስለሰዎች ደስታ ብዬ፣ስለ ስ*ጋ*ዬ ደህንነት ብዬ አምላኬን አላሳዝንም።

ሞ/ር 2፡- *ጌ*ቶች፤ ሶስና ባለቤትዎ በሞሆኗ

ኢዮአቄም ፡- ይበቃል! /*በቁጣ ጮሆ*/

ሞ/ር 1 ፡- በቃላችን ሐሰት ከተ*ገ*ኘ ልንቀጣ ዝ*ግጁ ነ*ን።

ኢዮአቄም፡- ሶስና *እ*ንደጣንኛዋም ስትዘሙት *እ*ንደተ*ነ*ኘች ሴት ፍርዷን ትቀበላለች። በሞት ትቀጣለች። *እ*ንደጣንኛዋም! /*ድምጹን ከፍ አድርጎ በቁጣ። ከዛም ቀጦጣል።/*

ሶስና፡- /አንንቷን አቅንታ *እያነባች ትጻልያለች።*/ ዘላለም ፀንተህ የምትኖር የተሰወረውን ሁሉ የምታውቅ የሚደረንውን ሁሉ ሳይደረማ የምታውቅ ፈጣሪ ሆይ እነዚህ በሐሰት እንደጣሉኝ ታውቃለህ። እነዚህ መምህራን ክፉ ነገር ባደረጉብኝ፤ የሰራሁት ኃጢያት ሳይኖር አነሆ እሞታለሁ። አምላክ ሆይ ባለማወቅ ስላደረጉት ይቅር በላቸው።

ዳንኤል፡- በኔ ላይ ክብሩን ይገልጽ ዘንድ፣ ስለዚችም ሴት ተንቢ ፍርዱን ይሰጥ አንድ የርሱ የእካዚእብሔር ፍቃዱ ይሁን፡፡ (-) /*በሕዝ ሞሀል የተወሰነ ይንጎራደዳል፡፡ ሞ/ራኖቹንም ጠልቆ ያያቸዋል፡፡/* ስለሆነው ጠልቀን እንድናውቅ አንዴ (-) /*ወደ አንደኛው ሞ/ር ዞሮ/* እርሳቸው ከውጭ ሁኑልኝ፡፡ /*ዘቦች ሞ/ሩን ወደ ውጭ ያወጧ ቸዋል፡፡*/

ሕዝብ፡- ይሄ ሰው ምን ሊያደርግ ይወዳል?

ዳንኤል፡- ስለ እውነት በሐሰት በንፁሀ ሰው ነብስ ላይ ለፈረደ ለጨከነም ሰው ምን ይሆን እጣው? ክፍያውስ? እነሆ ፍርድን ስታዛባ፤ ስትዋሽለ በሐሰትም ስትና*ገ*ር ክፍያህን ታውቀውን? ይህቺን ሴት እንደተና*ገራ*ችሁት በአትክል ስፍ ከጎረምሳ *ጋ*ር በጥፋት ካገኛችኋት እስቲ ይን ስታደርግበት የነበረበትንን፣ ከለላ የነበረውን ዛፍ ተና*ገ*ር። ከምን ዛፍ ስር ነው?

ሞ/ር 2፡- በኮክ ዛፍ ስር ሲነ*ጋገ*ሩ አየኋቸው።

ዳንኤል፡- ስለ እውነት ሀሰትን ተና*ገ*ርህ የደምሕም ፍዳ በራስህ ነው። ከመካከልህ ይሰነጥቅህ ዘንድ እነሆ የእግዚአብሔር መላእክ ከ እግዚአብሔር ዘንድ ተላከ። (-) /መላክተኞች እሱን ይወስዱና ልላኛውን መ/ር ያመጡታል።/ አንተ ሰው ስለእውነት ውበቷ አሳተህን ራስህንም እስክትስት ገፋህን? ይህቺ ንፁህ ሴት ልትከራከራችሁ ባትችል፤ ያለፍጻሜም ብትታንሳችሁ በሷ ልታስፈርዱ ወደዳችሁን? እንዳላችሁት ሐጢያትን ስትሰራ ካገኛችኋት እስቲ ስታደርግ የነበረበትን፤ ከለላ የነበረውን ዛፍ ተና*ገ*ር። ከምን ዛፍ ስር ነው?

ም/ር 1፡- ሮማን በሚባል ዛፍ ስር አየኋቸው።

ዳንኤል፡- ስለእውነት አንተም ሐሰትን ተና*ገ*ርህ፡፡ የደሞምሀ ፍዳ በራስሀ ነው፡፡ ስለእውነት ሁለታችሁንም ይቀጡ ለእኩሌታም ያካፍለ ዘንድ የተላኩ መላእክት ይጠብቋችኋል! ይሄ ቅን የሚፈርደው የእግዚአብሔር እውነተኛና ትክክለኛ ፍርድ ነው፡፡ /ድምዱን አሰምቶ ይናገራል፡፡ ሕዝቡም አብሮ አሰምቶይጮሀል፡፡/

ሕዝብ፡- የዳንኤል አምላክ ፈረደ...... ውሸታሞች ናቸው...... ውሸታሞች ውሸታሞች...... ይቀጡ ይቀጡልን

ዳንኤል፡- /ሄዶ የታሰረቸበትን ንሞድ ይፈታላታል።/ እግዚአብሄር ድንቅ ነው፡፡ ምስንን የተመሰንነም፡፡ ከጨለማ ውስጥ ታላቅ ብርሐንን አውጥቷልና፡፡ የተቀጠፈን ሀይወት ቀጥሏልና፡፡

ኢዮአቄም፡- ክብርና ምስ*ጋ*ና *ጌ*ትነትም ሁሉ ለአምላካችን ለእያተለብሔር ይሁን። እርሱ በቅን ፈርዷልና። /*ከሞሬት* ወርዶ ይንበረከካል። ሁሉም ፊታቸውን ወደ ሕዝቡ አድርገው ይንበረከካሉ ይዘምሩማል።/

≠≠≠ ተ**ፈፀጦ** ≠≠≠

ምስ*ጋ*ና ሁን ለአብ ለወልድ ለማፈስ ቅዱስ አንድ አምላክ ለሆነ።

አቤል ወልደሚካኤል እልፍነሽ

ሐምሌ 22 ቀን 2007 ዓ.ም